

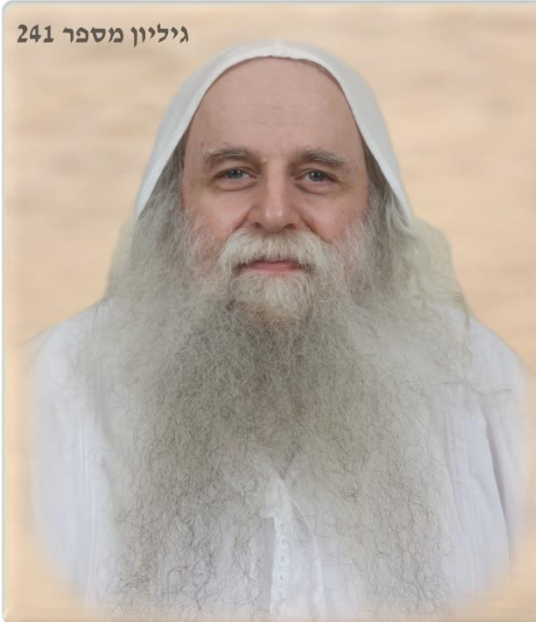

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויקהל תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת ויקהל – מה אתה עושה עם הכסף שלך?

צריך לתת את הדעת על זה. בן אדם לא בא לעולם הזה לחיות לנצח. באים לפה לתקן את התיקונים שצריך לתקן מכל הגלגולים, ואת החטא של אדם הראשון, חטא עץ הדעת – עד שהכל יהיה מתוקן ותבוא הגאולה השלמה במהרה ברחמים ונאמר אמן.

אם כן, תורת הקבלה – איך לקבל את השפע, בשביל מה אתה מקבל את השפע, מה אתה עושה עם זה. אומר בעל הסולם הקדוש זי"ע שצריך לקבל על מנת להשפיע, לקבל כמה שיותר – אבל כדי לעשות נחת רוח לבורא יתברך, כדי לקיים את תורתו, כדי לתקן עולם במלכות שד"י, לא לקבל בשביל לקבל באופן אגואיסטי לעצמו, אלא על מנת לעשות לו נחת רוח. וזו בעצם כל הדרך של בעל הסולם על רגל אחת.

ומזה אנחנו צריכים לתת את הדעת על באמת בשביל מה האדם חי, בשביל מה הוא נושם, מה הוא עושה פה? יש אנשים ששמחים לקבל, ויש אנשים ששמחים לתת – באיזה צד אתה...? לפעמים באים אנשים ליעוץ הרוחני ורוצים ברכה, שאני אברך אותם שיהיו עשירים. אני שואל, 'בשביל מה אתה רוצה להיות עשיר?' הוא אומר לי, 'שיהיה לי הרבה כסף לעשות חסדים ולתת צדקה'. מי יודע אם כשיהיה לו הרבה כסף באמת הוא ירצה לעשות חסדים ולתת צדקה, כי "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו" – יכול להיות שעכשיו הוא לא עשיר והיצר הרע שלו קטן, אבל כשיזכה להיות עשיר מי יודע אם הוא יעמוד בזה, ומה הוא יעשה עם הכסף שהוא יקבל?

מה האדם עושה עם הזמן שהוא מקבל, עם היכולות שהוא מקבל? עם כל הטוב שה' נותן? כל כך הרבה טוב אין סופי יש, אין סוף ה' נותן לנו, ומרחם עלינו ועושה לנו נסים ונפלאות, ומרפא אותנו ומונע מאתנו צרות ושומע תפילות כל פה. כמה אדם צריך להודות בלי סוף

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו תורתך', פרשת ויקהל תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח! וננסה קצת להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

בפרשה יש את הענין שמשה רבינו מקהיל את עם ישראל, מטיל עליהם את המשימה להביא תרומה, להביא זהב, כסף ונחושת וכל מיני חומרים שצריך בשביל כל הענין של עבודת המשכן, להקים את המשכן וכל הכלים של המשכן. והוא גם מחלק הוראות לצוות, מה הם צריכים לעשות, איך הם צריכים לעשות, כי צוינו "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם" – ה' יתברך רוצה להשכין את שכנתו, במשכן כשזה היה במדבר, ואחר כך בבית המקדש על הר הבית. זו מטרת הבריאה, שה' יתגלה על ידי זה שהוא משכין את שכנתו, שהיא קצה התגלותו של ה' יתברך בעולם הגשמי הזה.

והדבר הבולט הוא שעם ישראל מביא ביד רחבה, מביא כל מה שצריך בשביל כל המלאכה, ועוד הותיר המון עד שהיו צריכים להגיד 'מספיק, זהו, יש מספיק חומרים, יש מספיק מהכל'. ישתבח שמו לעד. איזה יופי, אה? שעם ישראל מנדב מלבו הטוב כל כך הרבה שפע בשביל להקים את המשכן.

והנושא שרציתי לעסוק בו, זה באמת הכסף, העושר, היכולות, כל מה שה' יתברך נותן לאדם בעצם כשהוא חי פה מאה ועשרים שנה, ולכלל עם ישראל ולכלל האנושות – מה האדם עושה עם השפע הזה? איך הוא מושך את השפע? לצורך מה הוא מושך את השפע? מה הוא עושה עם זה? האם עושה עם זה דברים טובים לעבודתו יתברך, או חס וחלילה זה הולך ליצר הרע ולסטרא אחרא?

לתקן עולם במלכות שדי? או עושים את זה והופכים את זה ל"קִרְדָּם לְחַפֵּר בו"? הכל נבחן. הכל נבחן, רבותי. האם זה מכל הלב "בכל לבבך ובכל נפשך ובְכָל מְאֵדְךָ"? או שזו "מְצוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְדָה"?

אתה לומד תורה כי אתה רוצה שיתנו לך כבוד? כי זה מהנה אותך, כי זה מעניין אותך? כי אולי תזכה לעולם הבא? למה אתה עושה את כל הדברים שאתה עושה? נכון שאמרו חכמים, "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות אף על פי שלא לְשִׁמָּה שמתוך שלא לשמה בא לשמה", אבל יש תנאי – שהוא ירצה לבוא לְשִׁמָּה.

ואני הקטן אומר: לא כדאי להתרגל ללא לשמה, לא כדאי. אדם אחר כך נלכד, וזהו, הוא לא יוצא משם. הוא נשאר עשוק על ידי היצר, וכל המעשים והדברים הטובים נגועים, וככה זה נראה בשמים. והאדם בסוף חי בשביל עצמו, "לְגַרְמָהּ יְבָדִין", לא לשם שמים.

רבינו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב בא לחדש חזק את הענין של "בכל דרכיך דָּעָהוּ", ושהכל יהיה לשם שמים ובשמחה. כאן בפרשה אנחנו רואים שהם באמת הביאו מכל טוב והביאו את זה בשמחה, מאהבה. וזה מה שאבא שבשמים רוצה, שנעבוד אותו בשמחה, באהבה, בהתלהבות, מכל הלב, בלי להתגאות – בלי להתגאות, כי לפעמים בן אדם עושה דברים עצומים ואחר כך הוא מתגאה, אז בא יצר הרע וגונב לו את ההשגים. זה שלו, התגאית? חשבת שאתה הגדול? – נקח לך

הכל. להיות שמחים בהשגים, כן – אבל לא להתנפח.

ההפך: "קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסִידִים", ככה אמר יעקב אבינו. מכל החסידים הוא נהיה קטן, הוא לא נהיה גדול. לפעמים בן אדם משמש באיזו עמדה או באיזו משרה חשובה, מנהל הרבה אנשים, מנהל מדינות, עולם, לא יודע, כל אחד מה שהוא מנהל – אז הוא יכול לטעות פתאום לחשוב שאולי הוא חצי אֱלֹהִים, או אֱלֹהִים, ה' ירחם.

אז ככל שבן אדם אחראי יותר, על יותר דברים, על יותר מיליונים וכסף, על יותר מיליונים של אנשים – הוא צריך להזהר יותר, להשאר ענו, צדיק, קדוש, לא לחטוא כנגד ה' יתברך, לא לחטוא. זה גם לא משתלם. זה לא משתלם. להיות רשע, זה לא משתלם, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. והאדם מלא חושך בלבו, גם לא נהנה מהחיים. תראו עבריינים גדולים, הם כל הזמן מפחדים שיפגעו בהם, שיעשו להם נזק, מלחמות של כבוד, של שליטה. לא טוב.

כל החיים, ולא יספיק להודות על כלום לעומת החסדים שבורא עולם נותן בלי סוף. אין לנו תפיסה והשגה בה' יתברך, כי מי יכול להשיג את הבורא – אבל רק תסתכלו על הבריאה, תסתכלו על השמים, תסתכלו על פיסה של הבריאה הזו שאין לה סוף, אין לה סוף, פלא פלאים – על הבריאה הגשמית אני מדבר, שלא נדבר על העולמות הרוחניים. "מִי בָּרָא אֱלֹהִים", רבותי? ומה הוא רוצה מאתנו? ואיך אנחנו נשתמש בשפע?

חטא עץ הדעת טוב ורע, זה להשתמש בשפע האלקי שה' נתן – באיסור. הוא אמר לא לאכול, ואכלנו, אכלנו מעץ הדעת. הנחש סיפר לנו סיפורים, ואנחנו האמנו. עשינו הַפֶּךְ רצונו. עכשיו אנחנו פה בעולם הגשמי, נשמה גבוהה אלקית בתוך הגוף העכור, וגם לא לחיי נצח, וכל הזמן אדם צריך לאכול ולדאוג לצרכים של הגוף שלו ולשרוד, "בְּזַעַת אֶפְיָךְ". ובתוך החושך הזה של העולם בן אדם שוכח מה הוא עושה

פה, אם בכלל הוא יודע, אם בכלל הוא למד תורה. לא כולם זכו. אני לא זכיתי. רק כשהייתי בגיל עשרים ושלוש זכיתי ללמוד ולחזור בתשובה, ברוך ה'.

לכן, מה אדם עושה עם השפע שה' נותן לו? היה לנו בית מקדש, בית ראשון, מה עשינו? ה' ירחם. בית שני, הזדמנות שניה, מה עשינו? עוד יותר גרוע, ה' ירחם. עכשיו אנחנו כאן, אחרי גלות מרה מאד, ארוכה, מה אנחנו עושים? ה' יעזור שנעשה רק טוב ונתקן את כל התיקונים, ונקבל

את השפע רק בדרך קדושה, רק בדרך קדושה, רק למען שמו באהבה.

צריך להיות רגישים מאד לענין הזה של מה אנחנו עושים פה בכל רגע ורגע, במה אנחנו משתמשים בעולם הזה, ולצורך מה אנחנו משתמשים בו? – לצורך הנאות, מדומיינות כי הנאות נגמרות? לצורך גאווה, להתגדל, להיות איזה מישהו חשוב, שגם בזה אין כלום? בן אדם בשניה אחת איננו, הלך, ומי זוכר אותו, מי זוכר? אפילו כשהאדם חי לא זוכרים אותו, אז אחרי שהוא הולך מי זוכר אותו...? אה, לפעמים זוכרים אבא, אמא, סבא, סבתא, סבא רבא, סבתא רבא, זהו, גמרנו. ולא תמיד זוכרים את הדברים הטובים. ימינו "פֶּצֶל עוֹבֵר", רבותי! אז מה אנחנו עושים עם השפע?

אנשים שזכו להתקרב לה' יתברך וללמוד תורה ולקיים מצוות – לצורך מה הם עושים את זה? הם עושים את זה לשם שמים, לשמח את בורא הבריאה,

כל התיקון זה השפע, מה אדם עושה עם השפע. שימו לב, 'שפע' אותיות 'פֶּשַׁע', 'עֲוֹנָה' אותיות 'נֶגַע', שהעונג לא יהפוך להיות לנגע, שיהיה עונג לשם שמים. שהשפע לא יהפוך להיות פשע. בשניה, בשניה זה מתהפך.

לְנִפְשֵׁי־יִכָּם". אבל למה האדם מכוון? ולא רק מכוון במח, אלא מכוון בלב, כי ה' רוצה את הלב. יש אנשים שעושים כוונות לפעמים רק במח בלי לב – לא טוב, לא. זה שקר. צריך את הכוונה, במח ללמוד, ולעשות את הכוונה בלב. מובן?

אז כל היכולות שה' נתן לך, זה השפע שה' נתן לך, הכל, הכל – יכולת הדיבור, יכולת הלימוד, הכל הכל הכל מתנות מהשמים, שום דבר הוא לא שלך. וככל שה' הרבה לך מתנות – ככה תקטן בעיני עצמך יותר, ותשמח שאבא אוהב אותך ונתן לך הרבה יכולות שאַתם אתה יכול לעבוד אותן.

כך עם ישראל היה בפרשה הזו, כשהוא קיבל ציווי להביא תרומות להקים את המשכן – רצו, הביאו בלי סוף, בלי סוף הביאו.

זהב, כסף ונחשת, אלה שלשת הקוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי – למשכן, שהוא בחינת המלכות, להאיר בכל הספירות במשכן מלמעלה למטה, בחינת השראת השכינה – ולהעלות את כל הניצוצות מלמטה למעלה, שזה תיקון עולם במלכות שד"י.

צריך להעלות את הניצוצות של הקדושה, רפ"ח ניצוצות שנפלו בשבירת הכלים לעמקי הקליפות. מי שרוצה להבין את כל זה, שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס'. אפשר להוריד אותו בחינם מהאתר. זה ספר שהוא משהו מיוחד, שפותח את כל תורת הקבלה למי שלא מבין כלום. מי שלא יודע כלום – קורא את זה, אחר כך הוא מתמצא בכל מקום, בעזרת ה'.

אז הקבלה זה איך לקבל, ככה אמרו חכמים, איך לקבל את השפע. לכן ההדגש הזה של בעל הסולם הוא חידוש נפלא, חשוב מאד. חשוב מאד להבין את זה ולחיות על פי זה – איך בן אדם מקבל את השפע, ומה הוא עושה עם השפע הגשמי, הרוחני, כל סוגי השפע שיש לו, איך הוא עובד את ה'! הוא מזכה את הרבים? הוא דואג לעם ישראל? הוא אוהב את הבריות? הוא דוגמה טובה? או ההפך, חס ושלום?

יהי רצון שכולנו נזכה, וכמו שבפרשה שימחנו את ה' יתברך והבאנו מכל הלב – ככה תמיד נביא מכל הלב לעבודתו יתברך, נתמוך במי שלומד תורה, נתמוך באנשים שעושים חסד שיוכלו לעשות יותר חסד, בעזרת ה', בלי נדר, לתמוך בזיכוי הרבים – להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן למען שמו באהבה! לזכות את הנשמות, שכולנו נוכל להיות יראי ה' וצדיקים וקדושים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך, וכל טוב סלה!

שבת שלום.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

טוב להיות צדיקים. צדיקים "ילכו מחיל אל חיל". למה הם ילכו מחיל אל חיל? אין להם אפילו כסף בשביל אוטו, אז הם הולכים מחיל אל חיל... אבל זה בריא ללכת... כן, טוב, אנחנו עוד מושפעים מפורים. "עבדו את ה' בשמחה", זה חשוב מאד. "באו לפניו ברננה" – אתם רוצים לבוא לגילוי פנים? תעבדו את ה' ברננה, "בשמחה ובטוב לבב מְרַב כלי".

"איזהו עשיר? השמח בחלקו". את מי ה' יתברך מעשיר? את מי ששמח בחלקו, במה שה' חילק לו, לא משנה מה. יש לו בגד ללבוש, לחם לאכול, איפה לישון? איזה יופי, ישתבח שמו לעד! יכול לשתות כוס תה, הוא יכול לקחת את זה לפה ולשתות ולבלוע? איזה יופי. להיות שמחים עד לב השמים! עד לב השמים, זה לא מובן מאליו. לא כל אחד זוכה לזה. אדם זוכה לעוד דברים טובים, גם ברוחניות, בעיקר ברוחניות? – פלא פלאים, זכינו לעשות מצוה, פשש... לא סתם מברכים 'שהחיינו' על מצוה שבן אדם עושה, למה? זה לא מובן מאליו. "מצוה גוררת מצוה", "שכר מצוה, מצוה". "עברה גוררת עברה", אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו... לנו...

ולכן כל התיקון זה השפע, מה אדם עושה עם השפע. שימו לב, 'שפע' אותיות 'פֶּשַׁע', 'עֲנֵג' אותיות 'נֶגַע', שהעונג לא יהפוך להיות לנגע, שיהיה עונג לשם שמים. שהשפע לא יהפוך להיות פשע. בשניה, בשניה זה מתהפך.

אשרי אדם שמתפרנס ולא נזקק, איזה יופי, ועובד את ה' ושמח בחלקו – פלא פלאים, פלא פלאים. "כל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בְּטֻלָה וגוררת עֲוֹן", "אֶהָב את המלאכה וְשָׂנֵא את הרבנות". "גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה". פלא פלאים, פלא פלאים.

הכל ה' יתברך עושה במדויק, אין טעויות בכלל בכלל. תשע מאות ושבעים וארבעה דורות לפני שה' ברא את העולם הוא צרף את התורה, הרי הוא קודם ברא את התורה, כך מביא ה'תַּנְא דְּבִי אליהו הקדוש. פלא פלאים, תקראו את הספר הזה, כל יום פרק בלי נדר. זה יקדש אתכם. מבינים, לא מבינים – לא חשוב, מה שמבינים.

אז ה' יתברך בדק הכל, והוא ראה שאם בן אדם סוטה טיפה ממה שה' ציוה בתורה – זה כבר חורבן. גם ה' יתברך כביכול ניסה את זה, ואמר אולי הוא יזוז קצת ימינה אולי קצת שמאלה, והוא ראה שזה מביא חורבן גדול, חורבן גדול.

אז התיקון האמתי, התיקון של הצדיקים – הוא לקבל את השפע על מנת לעשות נחת רוח לה' יתברך, לעבודתו יתברך. ברור שבן אדם צריך גם להתקיים, ברור. זה חלק מעבודת ה', "ונשמרתם מאד

מתוך נפשי – התחדדות במדות ודעות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ט אדר תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

א. אדם עקשן, מוטב שתתן דעתך: לעתים הצדק אתך וכך ההצלחה, אך לעתים טעות בידך וחורבן אתה מביא! רק ה' ית' יודע כל וצודק תמיד. עקשנות, גאווה ורדיפת צדק – עלולים להוביל אותך ואת יקיריך לאסון. את אזניך אל תאטום! הפוך 'אני' ל'אין' ותינצל. אני דואג לך.

ב. כאשר האדם שונא בצע – הוא מוגן. כאשר האדם רודף בצע הוא בסכנה.

ג. הכעס מסלק את החכמה, את הפרנסה ואת הקדושה. הָרָגַע, ואחר כך פֶּעַל.

ד. אם תקשיב היטב ליצר הטוב שלך, שלוחש לך תמיד מה לעשות ומה לא לעשות, תינצל מטעויות ומצרות רבות.
ה. אתה רודף כבוד? זה מסוכן.

ו. אם אתה חושב כל העת מחשבות רעות על הזולת – זה סימן שאתה צריך נקיון יסודי לנפשך ובדחיפות.

ז. אהוב את הבריות ורחם עליהן – למרות חסרונותיהן. עצם זה שאתה אוהב את הבריות – כבר גורם להם להרהורי תשובה וכבר מתקן אותם.

ח. יש כמות, ויש איכות. כך גם בעבודת ה' ית'. בעיני, האיכות חשובה יותר. ואם אפשר גם כמות וגם איכות – הרי זה משובח.

ט. כפיות טובה – זו עזות דקליפה קשה ומכוערת.

י. כאשר האדם אינו זך – מה שהוא נוגע בו נגוע ופגום, עד אשר יזדכך.

יא. כאשר האדם זך, סופו שינצח במלחמה, בס"ד!

יב. אם מדברים עליך לשון הרע, זו הזדמנות מצוינת לפשפש במעשיך ולתקן את מדותיך.

יג. ככל שמתקרבים לגאולה השלמה – המלחמה נגד היצר הרע הפרטי והכללי מתעצמת מאד, כך גם המלחמה הגשמית, והדעות הכוזבות מנסות להשתלט על כל הנשמות.

יד. כאשר אתה בקרבת מי שגדול ממך בקדושה – הבן את מקומך ואת מיקומך.

טו. אתה חושב שהצדיק אינו יודע מי אתה ומהם פגמיו?! – ההפך מכך הוא האמת: אתה אינך יודע מיהו הצדיק ומה מעלתו האמתית.

טז. המן הרשע היה שבוי בשכרון הכח המדומה שלו וזלזל במרדכי היהודי – והסוף ידוע.

יז. ככל שהמלחמה קשה, מורכבת וממושכת יותר, שקול היטב את צעדיך, ואת צעדי שונאיך.

יח. אל תהיה פתי. כך לא תופתע.

יט. צריך חושי השרדות מחודדים, כל העת.

כ. לעתים אורות הקדושה פוגמים במדת הזהירות הנדרשת.

כא. אל תאפשר לאף אחד לסלק ממך את השמחה דקדושה.

כב. אם יש לך תיק קשה לטיפול, הרפה ממנו ועסוק בנושא אחר. אז "מרחוק ה' נראה לי" – והישועה תאיר בנפשך ובס"ד תגיע לפתרון טוב.

כג. "לא בכל שעה ושעה מתרחש נס" – אבל כל רגע הוא נס עצום.

כד. אל תנסה לנהל את העולם – לא תצליח! רק הקב"ה ית' שמו לעד מנהל את העולם.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחדד ב'דרך עץ החיים'!

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!
לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.**